

[Inger Gautier Schmit.]

Nina Andersen, der kom med nogle Oplysninger med Hensyn til Familien Myrdal og deres Indsats paa det Omraade, der optager dem saa stærkt, og sagde, at hun fandt, det var opløftende, at det var det bevidste Forældreskab, man tilstræbte, at jeg finder, at det er dejligt, at det ærede Medlem kan blive opløftet ved denne Tanke. Jeg kan ikke rigtig forstaa den Definition: det bevidste Forældreskab. Det er den samme Definition, jeg hørte formuleret ved et stort kommunistisk Møde i Vinter her i København, hvortil jeg havde den Ære at være indbudt og selvfølgelig kom til Stede, ligesom jeg kommer til Stede ved andre Møder af lignende Art, naar jeg bliver indbudt. Her hørte jeg denne Teori fremsat, at Erotik og Forplantning var to vidt forskellige Ting, som intet havde med hinanden at gøre, og derfor var det i Samfundets vitale Interesse at oplyse ikke mindst Ungdommen herom, idet Erotik i Forbindelse med Prævention var en naturlig og selvfølgelig Ting, medens det bevidste Forældreskab først kom senere, naar man havde Raad til at faa Børn og i det hele taget ønskede det. Jeg forstaaer paa det ærede Medlem Fru Nina Andersen, at hun i nogen Maade tiltræder denne Betragtning, naar hun føler sig opløftet ved Tanken om det bevidste Forældreskab. Jeg kan ikke anerkende denne Opfattelse, og det er maaske til syvende og sidst her, at Vandene allerstærkest deler sig. Jeg ønsker paa dette Omraade ikke at anlægge denne fuldkomne materialistiske Anskuelse, jeg ønsker ikke at adskille det erotiske Liv fra Forplantningslivet, idet jeg altid maa mene, at det erotiske Liv bør have et saadant Ansvar over sig, at det kan imødesee Forplantningen.

Victor Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) gjorde den Bemærkning til Venstres ærede Ordfører, Fru Inger Gautier Schmit, og mig, at vore Partiers Stilling var partipolitisk bestemt. Jeg havde egentlig tænkt mig at spørge, hvad det ærede Medlem havde at anføre til Støtte for denne Sigtelse, men jeg skal befri ham for at beskæftige sig med Emnet ved paa Forhaand at sige, at han har intet, og jeg skal derfor nøjes med at tilbagevise denne Sigtelse som ubeføjet og upassende — jeg bruger jo aldrig stærkere Udtryk end absolut nødvendigt.

Jeg har dernæst en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hartel angaaende

Strafferammerne. Det ærede Medlem fremhævede med Rette, at mange af de Kvinder, som begaar Fosterfordrivelse, i Forvejen lider en Del, selv om det vel kun i sjældne Tilfælde er berettiget at bruge et saa stærkt Ord derom, som at de gennemgaar et Martyrium. Men enhver, der har fulgt den sidste store Proces her i København og har set, hvad der kom frem under Processen i Aalborg, kan ikke være blind for, at der ogsaa er en hel Række af Kvinder, som gaar til dette uden at lide noget synderligt og i Grunden ret letsindigt. De Vidneforklaringer, der kom frem i Østre Landsret i saa Henseende, var jo ret rystende — lad os ikke glemme det. Derfor er det urigtigt at bygge Strafferammen, som om det kun drejede sig om den første Gruppe, den skal kunne slaa til over for begge, og de formildende Omstændigheder, der er for den første Gruppe, maa saa komme til deres Ret gennem Anvendelse af den borgerlige Straffelovs almindelige Bestemmelser om Straffens Udmaaling.

Der staar i denne Lovs § 80 — tror jeg, det er —, at Straffen skal fastsættes under Hensyn til den skyldiges tidligere Vandel, Alder, Forhold før og efter Gerningen samt Bevæggrundene til Handlingen. Allerede her er der jo meget stærkt paa, at der kan findes Bevæggrunde, som i høj Grad forringer Strafverdigheden. Saa kommer § 85, der taler om, at Straffen kan nedsættes under Minimum, ja, i visse Tilfælde bortfalde, hvis Handlingen er begaaet under Indflydelse af Sindsbevægelse, anden forbigaaende sjælelig Uligevægtighed eller andre Omstændigheder, der i betydelig Grad forringer Strafverdigheden. Her har man fuldstændig tilstrækkelig Hjemmel til at mildne en Straf, som man maatte finde var for stor over for de Kvinder, der har handlet under saadanne Omstændigheder, at vi alle maa indrømme, de har været uheldigt stillede, og at der er meget, der taler til deres Undskyldning.

I denne Forbindelse har jeg en Bemærkning til den højtærede Minister, som sagde om det Ændringsforslag, der bestemmer, at Straffen kan bortfalde under særlig formildende Omstændigheder, at dette var kun formelt. Det er ikke helt rigtigt. Baade i Borgerlig Straffelovs § 242 og i dette Lovforslags § 6 fastsættes, at Straffen i visse Tilfælde kan stige til Fængsel — i § 242 2 Aars Fængsel, i dette Lovforslag 3 Maanedere. Dermed er det givet, at Strafbortfald efter Borgerlig Straffelovs § 85 ikke kan finde Sted, thi den kan kun anvendes, naar